

Dz.U. 1991 nr 124 poz. 553

¹ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 grudnia 1991 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Na podstawie art. 2 ust. 5, art. 12 ust. 8, art. 21 ust. 3, art. 22 ust. 8, art. 24 ust. 7, art. 26 ust. 12 i ust. 14 oraz art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. Nr 80, poz. 350 i Nr 100, poz. 442) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Działy specjalne produkcji rolnej

§ 1.

1. Ustala się minimalne okresy przetrzymywania zakupionych zwierząt i roślin, przy których zachowaniu działalność uznawana jest za działalność rolniczą:
 - 1) miesiąc - w przypadku roślin,
 - 2) 6 tygodni - w przypadku drobiu rzeźnego,
 - 3) 2 miesiące - w przypadku pozostałych zwierząt,
- licząc od dnia nabycia.
2. Nie stanowią działu specjalnego produkcji rolnej uprawy, hodowla i chów zwierząt w rozmiarach nie przekraczających wielkości określonych w kolumnie 2 tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia oraz hodowla i chów innych zwierząt poza gospodarstwem rolnym nie wymienionych pod lp. 15 tego załącznika.

§ 2.

Normy szacunkowe dochodu rocznego z działów specjalnych produkcji rolnej określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3.

1. Normy szacunkowe dochodu rocznego stosuje się od jednostek powierzchni upraw lub innych jednostek rodzajów produkcji określonych w kolumnie 3 tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia, z tym że w przypadku:
 - 1) upraw w szklarniach i tunelach foliowych - od 1 m² powierzchni ogólnej, obliczanej według wewnętrznej długości ścian,
 - 2) upraw grzybów i ich grzybni - od 1 m² powierzchni zajętej pod te uprawy,
 - 3) w wylęgarni drobiu - od 1 sztuki pisklęcia uzyskanego z wylęgu,
 - 4) zwierząt laboratoryjnych - od 1 sztuki sprzedanych zwierząt,

- 5) hodowli i chowu zwierząt wymienionych pod lp. 15 lit. b) - h) załącznika - od 1 sztuki zwierząt sprzedanych,
 - 6) hodowli ryb akwariowych - od 1 dm³ objętości akwarium, obliczonej według wewnętrznych długości krawędzi.
2. Jeżeli rozmiary działów specjalnych produkcji rolnej przekraczają wielkości określone w kolumnie 2 tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia, opodatkowaniu podlegają dochody ustalone z całej powierzchni upraw lub wszystkich jednostek produkcji.
 3. Jeżeli w ciągu rocznego cyklu produkcji na tej samej powierzchni są prowadzone różne uprawy, dla których są ustalone różne normy szacunkowe dochodu, dochód z każdego rodzaju uprawy oblicza się, z zastrzeżeniem ust. 5, przy zastosowaniu właściwej dla niej normy, proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których była prowadzona taka uprawa, wliczając w to okres przygotowania do zaprowadzenia tej uprawy.
 4. Przepis ust. 3 stosuje się również w razie rozpoczęcia lub zaprzestania w ciągu roku prowadzenia działów specjalnych.
 5. W szklarniach nie ogrzewanych stosuje się normę roczną bez względu na okres i rodzaj prowadzonej uprawy.

§ 4.

1. W ewidencji księgowej dochodów i kosztów, prowadzonej przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne lub inne spółdzielnie zajmujące się produkcją rolną, powinny być wyodrębnione dochody i koszty dotyczące produkcji rolniczej roślinnej i zwierzęcej nie polegającej na prowadzeniu działów specjalnych produkcji rolnej.
2. Przy ustalaniu wyodrębnionych dochodów i kosztów z działalności rolniczej roślinnej i zwierzęcej nie polegającej na prowadzeniu działów specjalnych produkcji rolnej stosuje się odpowiednio zasady obowiązujące przy ewidencjonowaniu dochodów i kosztów z całokształtu działalności spółdzielni.

Rozdział 2

Ustalanie wartości początkowej środków trwałych

§ 5.

1. Za wartość początkową środków trwałych, z zastrzeżeniem ust. 5, oraz wartości niematerialnych i prawnych uważa się:
 - 1) w razie nabycia w drodze kupna - cenę ich nabycia,
 - 2) w razie wytworzenia - koszt wytworzenia,
 - 3) w razie nabycia w drodze spadku lub darowizny - wartość rynkową w dniu nabycia.
2. Za cenę nabycia uważa się cenę, jaką nabywca płaci za składniki majątkowe, powiększoną o koszty uboczne związane z zakupem, powstałe do chwili przekazania środka trwałego do użytkowania, a w szczególności koszty transportu, ubezpieczenia w drodze, montażu, i pomniejszoną zgodnie z odrębnymi przepisami o podatek od towarów i usług, a przy imporcie powiększoną ponadto o cło i podatek akcyzowy.
3. Za koszt wytworzenia uważa się wartość w cenach nabycia zużytych rzeczowych składników majątku i wykorzystanych usług obcych, koszt wynagrodzeń za pracę wraz z pochodnymi i inne koszty dające się

bezpośrednio zaliczyć do wartości wytwarzanych produktów, powiększone o ogólne koszty wytworzenia (np. wydziałowe, ogólne budowy).

4. Wartość początkową środków trwałych wykonanych sposobem gospodarczym lub w zakładzie podatnika, jeżeli ustalenie kosztów wytworzenia nie jest możliwe, ustala się w wysokości określonej przez powołanego przez podatnika biegłego przy uwzględnieniu cen z daty wytworzenia środka trwałego. W razie wątpliwości, organ podatkowy może poddać weryfikacji wartość środka trwałego ustaloną przez biegłego.
5. Wartość początkową budynków mieszkalnych, jeżeli ustalenie ich ceny nabycia lub kosztów wytworzenia nie jest możliwe, ustala się przyjmując w każdym roku wartość stanowiącą iloczyn powierzchni użytkowej budynku wyrażonej w m² i kwoty 587 zł, przy czym za powierzchnię użytkową budynku uważa się powierzchnię przyjętą dla celów podatku od nieruchomości. Poczynając od 1 stycznia 1994 r. wartość ta podlega aktualizacji zgodnie z odrębnymi przepisami w sprawie aktualizacji wyceny środków trwałych, przy zastosowaniu współczynnika przeliczeniowego dla budynków nabytych (wytworzonych) w II półroczu 1992 r., ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.
6. Jeżeli część budynku mieszkalnego jest wynajęta, wdzierżawiona lub używana przez właściciela na cele prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, wartość początkową stanowi część ogólnej wartości budynku odpowiadającej stosunkowi powierzchni użytkowej tej części do ogólnej powierzchni użytkowej budynku.

§ 6.

Jeżeli ustalenia wartości początkowej środków trwałych, z wyjątkiem budynków mieszkalnych bądź ich części, nabytych przed dniem założenia przez podatnika ewidencji, nie można dokonać w sposób określony w § 5 ust. 1-4 lub środek trwały został poddany w czasie użytkowania modernizacji, za wartość początkową tego środka trwałego przyjmuje się wartość z wyceny dokonanej przez podatnika przy uwzględnieniu cen przedmiotu tego samego rodzaju w grudniu roku poprzedzającego rok założenia ewidencji oraz stopnia jego zużycia i okresu dalszej jego przydatności. Przepis § 5 ust. 4 zdanie ostatnie stosuje się odpowiednio.

§ 7.

1. Podatnicy dokonujący odpisów na zużycie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych są obowiązani prowadzić ewidencję tych środków i wartości. Nie podlegają objęciu ewidencją budynki mieszkalne, których wartość początkową ustala się według zasad określonych w § 5 ust. 5 i 6.
2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać następujące dane: liczbę porządkową, datę nabycia, określenie środka trwałego albo wartości niematerialnej lub prawnej, wartość początkową ustaloną według zasad określonych w § 5, a jeżeli środek trwały był nabyty lub wytworzony w latach poprzedzających rok założenia ewidencji - zaktualizowaną lub wycenioną wartość początkową na dzień 1 stycznia tego roku, zaktualizowaną wartość umorzenia do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego oraz stawkę amortyzacyjną i kwoty odpisu amortyzacyjnego za dany rok podatkowy. Jeżeli ewidencja ma służyć za podstawę ustalania wysokości odpisów amortyzacyjnych przez okres dłuższy niż rok, powinna ona zawierać co do każdego środka trwałego zaktualizowaną wartość początkową na dzień 1 stycznia każdego następnego roku, zaktualizowaną wartość umorzenia oraz kwotę odpisu amortyzacyjnego za ten rok.
3. Częścią składową ewidencji są sporządzone przez podatnika objaśnienia wskazujące sposób ustalania wartości początkowej, sposób jej aktualizacji, a w przypadku, o którym mowa w § 6 - sposób wyceny wartości początkowej.
4. Ewidencją powinny być również objęte przedmioty, które według zasad obowiązujących w danym roku

podatkowym nie są zaliczone do środków trwałych, a do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy nie zostały zamortyzowane.

§ 8.

Podatnicy, którzy prowadzili działalność gospodarczą przed dniem 1 stycznia roku podatkowego i założą w tym roku po raz pierwszy ewidencję środków trwałych, mogą jako wartość początkową będących w użytkowaniu i nie zamortyzowanych do tej daty środków trwałych przyjąć wartość odpowiadającą cenom stosowanym w grudniu roku poprzedzającego rok podatkowy - nowych środków trwałych o takim samym lub zbliżonym przeznaczeniu i parametrach użytkowych. W tym przypadku wartość dotychczasowego umorzenia środka trwałego ustala się jako iloczyn wartości początkowej środka trwałego i odpowiedniej stawki amortyzacyjnej obowiązującej w roku podatkowym, z uwzględnieniem dotychczasowego okresu użytkowania środka trwałego.

Rozdział 3

Odliczenia od dochodu

§ 9.

Za wydatki na cele szkoły poniesione z dochodu z tytułu prowadzenia szkoły niepublicznej w rozumieniu przepisów o systemie oświaty, jeżeli nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów, uważa się wydatki na:

- 1) zakup stanowiących środki trwałe pomocy dydaktycznych i innych urządzeń niezbędnych do prowadzenia szkoły,
- 2) wydatki związane z organizowaniem wypoczynku wakacyjnego uczniów, w części stanowiącej wynagrodzenie personelu wychowawczego i obsługi, jeżeli nie zostało ono pokryte przez wpłaty rodziców.

§ 10.

1. Za wydatki ponoszone przez podatnika na jego odpłatne doksztalcanie i doskonalenie zawodowe, podlegające odliczeniu od dochodu, jeżeli nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów, uważa się wydatki poniesione z tytułu:
 - 1) udziału w kursach i konferencjach oraz innych pozaszkolnych formach szkolenia zawodowego,
 - 2) poddania się egzaminowi na tytuł kwalifikacyjny,
 - 3) doksztalcania w formach szkolnych,
 - 4) nauki języka obcego w formach zorganizowanych przez podmioty prowadzące działalność w tym zakresie.
2. Warunkiem odliczenia wydatków wymienionych w ust. 1 jest przedstawienie dowodu poniesienia ich przez podatnika.

§ 11.

1. Za wydatki ponoszone na cele rehabilitacyjne przez podatnika będącego osobą niepełnosprawną lub podatnika, na którego utrzymaniu są osoby niepełnosprawne, uważa się wydatki na:

- 1) adaptację i wyposażenie mieszkań oraz budynków mieszkalnych stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
 - 2) przystosowanie pojazdów mechanicznych do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
 - 3) zakup i naprawę indywidualnego sprzętu, urządzeń i narzędzi technicznych niezbędnych w rehabilitacji oraz ułatwiających wykonywanie czynności życiowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
 - 4) zakup wydawnictw i materiałów (pomocy) szkoleniowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
 - 5) odpłatność za pobyt na turnusie rehabilitacyjno-usprawniającym,
 - 6) odpłatność ponoszona za pobyt na leczeniu sanatoryjnym, za pobyt w placówkach leczniczo-sanatoryjnych, rehabilitacyjno-szkoleniowych i leczniczo-piekuńczych oraz odpłatność za zabiegi rehabilitacyjno-usprawniające,
 - 7) opłacenie przewodników osób niewidomych I lub II grupy inwalidztwa oraz osób z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczonych do I grupy inwalidztwa, w kwocie nie przekraczającej w roku podatkowym trzykrotnego najniższego wynagrodzenia pracowników, określonego w odrębnych przepisach, za grudzień roku poprzedzającego rok podatkowy,
 - 8) utrzymanie przez osoby niewidome, o których mowa w pkt 7, psa przewodnika - w wysokości nie przekraczającej w roku podatkowym kwoty określonej w pkt 7,
 - 9) opiekę pielęgniarską w domu nad osobą niepełnosprawną w okresie przewlekłej choroby uniemożliwiającej poruszanie się oraz usługi opiekuńcze świadczone dla osób niepełnosprawnych zaliczonych do I grupy inwalidztwa,
 - 10) opłacenie tłumacza języka migowego,
 - 11) kolonie i obozy dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych,
 - 12) leki w wielkości stanowiącej różnicę pomiędzy faktycznie poniesionymi wydatkami a wartością odpowiadającą 20% najniższego wynagrodzenia, jeśli lekarz specjalista stwierdzi, że osoba niepełnosprawna powinna stosować określone leki (stałe lub czasowo), których wartość w skali miesiąca przekracza 20% najniższego wynagrodzenia pracowników, określonego w odrębnych przepisach, za grudzień roku poprzedzającego rok podatkowy,
 - 13) odpłatny, konieczny przewóz osoby niepełnosprawnej karetką transportu sanitarnego na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne,
 - 14) odpłatne przejazdy środkami transportu publicznego związane z pobytem na:
 - a) turnusie rehabilitacyjno-usprawniającym,
 - b) leczeniu sanatoryjnym w placówkach leczniczo-sanatoryjnych, rehabilitacyjno-szkoleniowych i leczniczo-opiekuńczych,
 - c) koloniach i obozach dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych.
2. Wydatki na cele rehabilitacyjne wymienione w ust. 1 podlegają odliczeniu od dochodu, jeżeli nie były finansowane ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych lub Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych albo nie zostały zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek innej formie. W przypadku gdy wydatki były częściowo finansowane z tych funduszy, odlicza się różnicę pomiędzy poniesionymi wydatkami a kwotą sfinansowaną z zakładowego albo państwowego funduszu rehabilitacji lub zwróconą z jakichkolwiek środków.
3. Podstawą do odliczenia wydatków ponoszonych na cele rehabilitacyjne jest posiadanie dowodu poniesienia

tych wydatków, z wyjątkiem wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 8.

4. Warunkiem odliczenia, o którym mowa w ust. 3, jest posiadanie przez osobę, której dotyczy wydatek, orzeczenia o niepełnosprawności wydanego przez właściwy organ, a w odniesieniu do dzieci do lat 16 - orzeczenia o niepełnosprawności wydanego przez lekarza specjalistę lub właściwą przychodnię specjalistyczną społecznej służby zdrowia.
5. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do podatników, na których utrzymaniu pozostają następujące osoby niepełnosprawne: współmałżonek, dzieci własne i przysposobione, dzieci obce przyjęte na wychowanie, pasierbowie, rodzice, rodzice współmałżonka, rodzeństwo, ojczym, macocha, zięciowie i synowie, jeżeli w roku podatkowym dochody tych osób niepełnosprawnych nie przekraczają dwunastokrotności kwoty najniższego wynagrodzenia pracowników za grudzień roku poprzedzającego rok podatkowy.

Rozdział 4

Zwolnienia od podatku

§ 12.

1. Zwalnia się od podatku dochodowego:

- 1) dodatki do rent rodzinnych dla sierot zupełnych,
- 2) stypendia socjalne, dopłaty do zakwaterowania w domach studenckich i internatach oraz do żywienia, przyznane na mocy odrębnych przepisów studentom studiów dziennych i uczniom, a także jednorazowe zasiłki (zapomogi) wypłacane tym osobom w przypadku indywidualnych zdarzeń losowych, w tym również jednorazowe zasiłki (zapomogi) ze środków rad rodziców,
- 3) zasiłki chorobowe wypłacane na podstawie odrębnych przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin, w części odpowiadającej udziałowi dochodu z tytułu działalności rolniczej, z wyjątkiem polegającej na prowadzeniu działów specjalnych produkcji rolnej, w dochodzie podzielnym spółdzielni,
- 4) dodatki z tytułu wzrostu cen podstawowych artykułów żywnościowych, wypłacane na podstawie odrębnych przepisów,
- 5) wypłacane po dniu 1 stycznia 1992 r.:
 - a) wynagrodzenia i nagrody dla twórców pracowniczych projektów wynalazczych,
 - b) kwoty stanowiące zwrot udokumentowanych wydatków poniesionych przez twórców pracowniczych projektów wynalazczych przy opracowywaniu i realizacji projektów, zgłoszonych i przyjętych do realizacji przed tym dniem,
- 6) dochody osób fizycznych określonych w art. 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. Nr 80, poz. 350 i Nr 100, poz. 442), zwanej dalej "ustawą", ze źródeł przychodów położonych w państwie, z którym Rzeczpospolita Polska nie zawarła umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania dochodów, jeżeli podlegają one w tym państwie podatkowi tego samego rodzaju i państwo to postępuje według zasad wzajemności co do takich samych dochodów ze źródeł położonych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej,
- 7) dochody osób fizycznych przybyłych do Rzeczypospolitej Polskiej na pobyt czasowy, otrzymywane z

bezzwrotnych środków pochodzących z funduszy międzypaństwowych instytucji finansowych oraz z bezzwrotnych środków przyznanych przez państwa obce na podstawie umów zawartych przez Radę Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej lub ministra za zgodą Rady Ministrów z tymi instytucjami i państwami za pracę wykonywaną w Polsce,

- 8) wartość rzeczowych świadczeń okolicznościowych do wysokości nie przekraczającej w ciągu roku kwoty najniższego wynagrodzenia pracowników obowiązującego w grudniu roku poprzedzającego rok podatkowy, określonego odrębnymi przepisami; rzeczowymi świadczeniami okolicznościowymi są w szczególności paczki świąteczne dla dzieci, bilety na imprezy sportowe i kulturalne,
- 9) wartość wygranych w konkursach i grach organizowanych i emitowanych (ogłaszanych) przez środki masowego przekazu (prasa, radio i telewizja) oraz konkursach z dziedziny nauki, kultury, sztuki, dziennikarstwa i sportu, a także nagród związanych ze sprzedażą premii - jeżeli jednorazowa wartość tych wygranych i nagród nie przekracza kwoty trzykrotnego najniższego wynagrodzenia pracowników, określonego w odrębnych przepisach, za grudzień roku poprzedzającego rok podatkowy,
- 10) dopłaty do posiłków spożywanych w stołówce zakładowej prowadzonej przez zakład pracy lub inną wyspecjalizowaną jednostkę organizacyjną na zlecenie zakładu pracy,
- 11) diety i inne należności, otrzymywane przez osoby uzyskujące przychody z tytułów wymienionych w art 13 pkt 2-4 i 6-8 ustawy, do wysokości określonej w przepisach w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych, obowiązujących w przedsiębiorstwach państwowych,
- 12) dodatki dewizowe wypłacane na podstawie odrębnych przepisów marynarzom i rybakom zatrudnionym w krajowych przedsiębiorstwach żeglugi i rybołówstwa morskiego w części nie przekraczającej 25% tych dodatków,
- 13) dochody ze sprzedaży produktów roślinnych i zwierzęcych pochodzących z własnej uprawy lub hodowli, nie stanowiących działów specjalnych produkcji rolnej, przerobionych sposobem przemysłowym, jeżeli przerób polega na kiszeniu produktów roślinnych lub przetwórstwie mleka albo na uboju zwierząt rzeźnych i obróbce poubojowej tych zwierząt, w tym również na rozbiorze, podziale i klasyfikacji mięsa; zwolnienie nie dotyczy dochodów uzyskiwanych przez osoby, które dokonują sprzedaży towarów i produktów innych niż pochodzące z własnej uprawy lub hodowli,
- 14) dochody ze sprzedaży surowców roślin zielarskich (SWW 4033), jagód, owoców leśnych i grzybów (SWW 4361) i ziół dziko rosnących leśnych (SWW 4362)
 - ze zbioru dokonywanego osobiście albo z udziałem członków najbliższej rodziny,
- 15) kwoty jednorazowej pomocy finansowej wypłacanej ofiarom prześladowań hitlerowskich przez Fundację "Polsko-Niemieckie Pojednanie",
- 16) otrzymywane z zagranicy:
 - a) renty inwalidzkie z tytułu inwalidztwa wojennego,
 - b) kwoty zaopatrzenia przyznane ofiarom wojny oraz członkom ich rodzin,
 - c) renty wypadkowe osób, których inwalidztwo powstało w związku z przymusowym pobytem na robotach w III Rzeszy Niemieckiej w latach 1939-1945,pod warunkiem przedstawienia płatnikowi dokumentu instytucji zagranicznej stwierdzającego charakter przyznanego świadczenia,
- 17) renty kombatanckie, osób represjonowanych i członków ich rodzin, przyznane na zasadach określonych w przepisach o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin,
- 18) kwoty diet i kieszonkowego dla gości zagranicznych przebywających do Polski w ramach programów i

umów oraz wartość wyżywienia dla tłumaczy (pilotów) towarzyszących tym gościom, z wyjątkiem ekwiwalentów za to wyżywienie,

- 19) równoważniki pieniężne za brak kwatery, wypłacane przeniesionym służbowo: żołnierzom zawodowym, funkcjonariuszom policji i służby więziennej, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej oraz strażakom Państwowej Straży Pożarnej do wysokości odpowiadającej dodatkowi za rozłąkę, określonym w odrębnych przepisach dla pracowników przedsiębiorstw państwowych,
- 20) zapomogi losowe z tytułu indywidualnych zdarzeń losowych, klęsk żywiołowych, długotrwałej choroby lub śmierci, wypłacane z innych źródeł niż określone w art. 21 ust. 1 pkt 26 ustawy,
- 21) dopłaty z zakładowego funduszu socjalnego i innych źródeł do:
 - a) zorganizowanego wypoczynku w formie wczasów, kolonii, obozów i zimowisk, w tym również połączonego z nauką,
 - b) pobytu na leczeniu sanatoryjnym, w placówkach leczniczo-sanatoryjnych, rehabilitacyjno-szkoleniowych i leczniczo-opiekuńczych,
 - c) przejazdów związanych z wypoczynkiem i pobytem na leczeniu, o których mowa pod lit. a) i b)
 - dzieci i młodzieży do lat 18,
- 22) świadczenia z pomocy społecznej na inne cele niż wymienione w ustawie,
- 23) część dochodów osób, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, przebywających czasowo za granicą i uzyskujących tam dochody z innych tytułów niż stosunek pracy lub stypendium - w wysokości odpowiadającej równowartości diet określonych w odrębnych przepisach obowiązujących w przedsiębiorstwach państwowych w sprawie pokrywania kosztów podróży służbowych poza granicami kraju, obliczonych za okres, w którym osoby te uzyskiwały dochód,
- 24) wydatki na zakwaterowanie - jeżeli nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów - w wysokości stwierdzonej rachunkiem hotelowym (lub równorzędnym dokumentem) do wysokości ustalonego na ten cel limitu na koszty hotelu, określonego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązujących w przedsiębiorstwach państwowych w sprawie pokrywania kosztów podróży służbowych poza granicami kraju, a w razie braku rachunku - w wysokości 25% tego limitu, ponoszone przez osoby przebywające czasowo za granicą i uzyskujące tam dochody; zwolnienie nie dotyczy osób, którym zapewniono bezpłatne zakwaterowanie,
- 25) uposażenia funkcjonariuszy Organizacji Narodów Zjednoczonych, organizacji wyspecjalizowanych oraz innych międzynarodowych instytucji i organizacji, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem i których statuty przewidują zwolnienie od podatku wypłacanych przez nie uposażeń, jeżeli funkcjonariusze znajdują się w wykazie Ministerstwa Spraw Zagranicznych,
- 26) należności pieniężne wypłacane żołnierzom i pracownikom cywilnym w związku z wyznaczeniem ich do składu osobowego polskiego kontyngentu wojskowego w ramach misji specjalnych organizacji międzynarodowych,
- 27) wartość świadczeń z tytułu uprawnień do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego i autobusowego, wynikających z ustawy o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego,
- 28) wartość świadczeń z tytułu realizacji uprawnień do ulgowych lub bezpłatnych przejazdów środkami komunikacji miejskiej, przysługujących na podstawie odrębnych przepisów,
- 29) kwoty wypłacone nauczycielom z tytułu częściowego zwrotu czynszu i opłat eksploatacyjnych wynikających z Karty Nauczyciela,

- 30) wartość świadczeń przysługujących na podstawie odrębnych przepisów dotyczących emerytów, rencistów i kombatanów oraz niektórych osób będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego z tytułu abonamentowych opłat telewizyjnych i radiowych, telefonicznych jednostek licznikowych oraz abonamentu telefonicznego,
 - 31) ekwiwalenty pieniężne otrzymywane przez emerytów i rencistów w zamian świadczeń rzeczowych przysługujących w związku z łączącym ich poprzednio zakładem pracy stosunkiem służbowym, stosunkiem pracy lub spółdzielczym stosunkiem pracy,
 - 32) wartość świadczeń przysługujących od uczelni na podstawie odrębnych przepisów studentom kierowanym przez uczelnię na studenckie praktyki zawodowe,
 - 33) kwoty ustalane zgodnie z odrębnymi przepisami i wypłacane pracownikom państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej "Poczta Polska" za używanie do celów służbowych (produkcyjnych) własnych pojazdów, tj. samochodów osobowych o pojemności skokowej silnika do 900 cm³, motocykli i motorowerów,
 - 34) dochody ze sprzedaży akcji nabytych od Skarbu Państwa na podstawie odrębnych przepisów o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, z wyjątkiem gdy sprzedaż ta jest przedmiotem działalności gospodarczej,
 - 35) wartość świadczeń przyznanych zgodnie z odrębnymi przepisami przez zakład pracy na podnoszenie kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego pracownika, z wyjątkiem wynagrodzeń otrzymywanych za czas urlopu szkoleniowego oraz za czas zwolnień z części dnia pracy przysługujących pracownikom podejmującym naukę w szkołach lub podnoszącym kwalifikacje zawodowe w formach pozaszkolnych na podstawie skierowania zakładu pracy,
 - 36) przychody ze stosunku służbowego otrzymywane przez funkcjonariuszy Policji i Straży Granicznej w służbie kandydackiej,
 - 37) wypłacane za pośrednictwem płatnika przy emeryturach i rentach zagranicznych podwyżki (zwiększenia) mające charakter dodatków rodzinnych, pod warunkiem przedstawienia płatnikowi dokumentu stwierdzającego wysokość podwyżki,
 - 38) świadczenia rzeczowe (w naturze) lub ekwiwalenty pieniężne w zamian tych świadczeń, przysługujące na podstawie odrębnych przepisów członkom rodzin zmarłych pracowników oraz zmarłych emerytów i rencistów,
 - 39) dochody uzyskane z tytułu zakupu mieszkań zakładowych w wysokości odpowiadającej różnicy między ceną rynkową lokalu a ceną zakupu,
 - 40) wynagrodzenia otrzymywane przez członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych z tytułu użytkowania przez spółdzielnie wniesionych wkładów gruntowych,
 - 41) odsetki od obligacji emitowanych przez jednostki samorządu terytorialnego,
 - 42) dochód uzyskiwany przez pracownika z tytułu ulgi w opłacie za energię elektryczną w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy ceną ustaloną dla innych odbiorców a ceną ustaloną dla pracownika,
2. Jeżeli podatnik oprócz dochodów określonych w ust. 1 pkt 6 i 7 osiąga również inne dochody ze źródeł przychodów położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podatek od tych dochodów ustala się w sposób określony w art. 27 ust. 5 ustawy.

§ 13.

1. Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, w tym również w formie spółki prawa cywilnego,

spółki komandytowej lub spółki jawnej, uprawnione na mocy odrębnych przepisów do szkolenia uczniów i zatrudniające w ramach prowadzonej działalności pracowników w celu nauki zawodu, zwalnia się w części od podatku dochodowego przez obniżenie tego podatku o kwotę ustaloną w wysokości i na warunkach określonych w rozporządzeniu, zwaną dalej "ulgą".

2. Ulga przysługuje, jeżeli szkolenie zostało zakończone pozytywnym wynikiem egzaminu.
3. Ulga nie przysługuje za wyszkolenie pracownika będącego już wykwalifikowanym pracownikiem (czeladnikiem) w tym samym lub w innym zawodzie.

§ 14.

1. Wysokość ulgi za wyszkolenie jednego pracownika zależy od okresu szkolenia wynikającego z umowy o pracę.
2. Ulga z tytułu wyszkolenia jednego pracownika polega na obniżeniu podatku, o którym mowa w § 13 ust. 1, należnego za okres od miesiąca następującego po miesiącu, w którym została wydana decyzja o przyznaniu ulgi, o kwotę odpowiadającą:
 - 1) sześciokrotnemu najniższemu wynagrodzeniu miesięcznemu pracowników, określone na miesiąc, w którym zakończono szkolenie pozytywnym wynikiem egzaminu - przy okresie szkolenia do 24 miesięcy,
 - 2) dziewięciokrotnemu miesięcznemu wynagrodzeniu, o którym mowa w pkt 1 - przy okresie szkolenia ponad 24 miesiące.
3. Kwoty ulg określone w ust. 2 podwyższa się o 20% podatnikom, którzy prowadzą działalność gospodarczą w miejscowościach o liczbie mieszkańców do 5000 oraz w gminach o szczególnym zagrożeniu wysokim bezrobociem strukturalnym, określonych w odrębnych przepisach.
4. Kwoty ulg określone w ust. 2 i 3 podwyższa się o 20% podatnikom, którzy w ciągu roku podatkowego zakończyli szkolenie więcej niż jednego pracownika; podwyżka przysługuje z tytułu zakończenia szkolenia pozytywnym wynikiem egzaminu każdego następnego pracownika.

§ 15.

1. Ulga przysługuje, jeżeli zatrudnienie pracownika w celu nauki zawodu trwało przez cały okres szkolenia wynikający z umowy o pracę w celu nauki zawodu.
2. Jeżeli umowa o pracę w celu nauki zawodu została przedwcześnie rozwiązana z przyczyn niezależnych od podatnika, a pracownik został skierowany przez organ właściwy w sprawach podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników do ukończenia nauki zawodu u innego podatnika, to przysługującą z tytułu wyszkolenia ulgę dzieli się między obydwu podatników, proporcjonalnie do liczby miesięcy prowadzonego przez nich szkolenia. Jeżeli jednak rozwiązanie umowy nastąpiło z winy szkolącego podatnika, ulga przysługuje w wysokości proporcjonalnej do okresu szkolenia tylko temu podatnikowi, u którego pracownik ukończył naukę zawodu.

§ 16.

1. Podatnikom wymienionym w § 13, jeżeli na podstawie umowy zawartej ze szkołą prowadzą zajęcia praktyczne lub praktyki zawodowe uczniów zasadniczych szkół zawodowych, techników, liceów i policealnych szkół zawodowych dla niepracujących, zwane dalej "praktyczną nauką zawodu", i z tego tytułu wypłacają uczniom ekwiwalent pieniężny, przysługuje ulga w wysokości 50% tego ekwiwalentu

wypłaconego każdemu uczniowi.

2. Stawki ekwiwalentu pieniężnego za jedną godzinę praktycznej nauki zawodu oraz zasady i terminy ich wypłacania określają odrębne przepisy.
3. Ulga polega na obniżeniu podatku, o którym mowa w § 13 ust. 1, za okres od miesiąca następującego po miesiącu, w którym została wydana decyzja o przyznaniu ulgi.

§ 17.

Wniosek o przyznanie ulgi podatnik powinien złożyć do urzędu skarbowego właściwego w sprawach podatków obrotowego i dochodowego, w terminie jednego miesiąca od daty złożenia przez pracownika egzaminu kończącego naukę zawodu lub od daty zakończenia przez ucznia odbywania u podatnika praktycznej nauki zawodu. Do wniosku powinien być dołączony dokument stwierdzający datę złożenia przez pracownika egzaminu kończącego naukę zawodu wynikiem pozytywnym. W wypadkach, o których mowa w § 15 ust. 2, do wniosku powinno być również dołączone oświadczenie podatnika stwierdzające przyczyny krótszego okresu szkolenia. Wniosek o ulgę, o której mowa w § 16, powinien zawierać następujące dane: datę zawarcia ze szkołą umowy o praktyczną naukę zawodu, imię i nazwisko ucznia, liczbę godzin praktycznej nauki zawodu w zakładzie podatnika, wysokość wypłaconego uczniowi ekwiwalentu oraz datę rozpoczęcia i zakończenia przez ucznia odbywania u podatnika praktycznej nauki zawodu.

§ 18.

1. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 listopada 1989 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego podatników zatrudniających pracowników w celu nauki zawodu lub prowadzących praktyczną naukę zawodu (Dz.U. Nr 64, poz. 395), z tym że kwoty obniżki podatku nie wyczerpane do dnia 31 grudnia 1991 r. odlicza się od podatku dochodowego pobieranego na podstawie ustawy.
2. Do spraw wszczętych na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, i nie zakończonych decyzją ostateczną przed dniem 1 stycznia 1992 r. stosuje się te przepisy.

§ 19.

W 1992 r. zwalnia się od podatku dochodowego zasiłki dla bezrobotnych należne za okres do 31 grudnia 1991 r.

§ 20.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.

Opracowano na podstawie:

Dz.U. z 1991 r. Nr 124, poz. 553,

z 1992 r. Nr 52, poz. 239,

z 1993 r. Nr 66, poz. 312, Nr 133, poz. 641,

z 1994 r. Nr 76, poz. 345